

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΕΥΝΑΡΜΟΝΗΣ

διὰ τοὺς ἀνδρ. τῆς Ἑλληνικῆς Ἑταιρείας

ἑσπ. . . . . ἀρχ. νῆας 80

ἑσπ. 15

διὰ τοὺς ἰσ. διδασκ.

ἑσπ. . . . . φράγ. 45

ἑσπ. 23

ΕΚΔΙΕΤΑΙ ΚΑΘ' ἘΛΑΤΤΥΝ ΠΑΝΤΟΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΑΙΩΝ

Ἡ ΕΥΝΑΡΜΟΝΙΑ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΕΥΤΙΚΗ

Ἡ ἀνάγκη συνάγει, κατὰ τὸν πῶματος αἰῶνα, ἀποβλέποντας πρὸς τὴν ἀποδόξιν τοῦ Αἰῶνος.

Τὴν καταχώρισιν ἐξέσπου στίχων . . . Ἀπ. 50

Ἐπιπέτ. τοῦ Αἰῶνος . ἴδιος Νουμ. ἀπὸ 5

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῆς 25 Νοεμβρίου 1882. — Πέμπτη

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ ΠΡΟΞΑΡΟΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ.

ΑΝΑΦΟΡΑ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΟΛΩΝΟΣ

Κτηματίου καὶ οἴνοποιου,

Ἐπὶ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 5 νομοσχεδίου περὶ ἐπιβολῆς φόρου καὶ δικαιομακτος καταναλωτέως ἐπὶ τῶν οἴνων, τοῦ ὑποβληθέντος ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν κ. Π. Καλλιγᾶ, βουλευτοῦ ἐξ Ἀττικῆς.

Κύριε Πρόεδρε, συστήσας κατὰ στήμα οἴνοποιίας καὶ ἐργαζόμενος ἀπὸ ἐτῶν ἕνα καταστήσω τοὺς οἴνους τῆς πατρίδος ἂν ὄχι καλλιτέρους τῶν οἴνων οὓς παράγουσιν ἄλλοι τόποι, οἵτινες πλουτοῦσιν ἐκ τῆς παραγωγῆς τοῦ προϊόντος τούτου, καὶ ἰδίως ἡ Γαλλία ἧς οἱ οἴνοι ζητοῦνται ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ, ἐνόμισα ὅτι μεγίστην προσφέρει ὑπηρεσίαν εἰς τὴν πατρίδα, ὑποβάλλων δι' ὑμῶν τῆ πεδιστῆ Βουλῆ κρίσεις τινὰς, ὑπαγορευομένας ἐκ τῆς περὶ τὸ ἔργον τῆς οἴνοποιίας πολυετοῦς μου πείρας, καὶ ταύτας ἕνα διορθωθῶσιν, εἰ δυνατόν, μέρη τινὰ τοῦ νομοσχεδίου, ὥστε τοῦτο καθιστάμενον νόμος τοῦ Κράτους νὰ μὴ ἐπιφέρει δυσεπνορθώτους ζημίας εἰς τε τοὺς ἰδιώτας καὶ τὸ δημόσιον.

Ἡ Σ. Βουλὴ, κύριε Πρόεδρε, δὲν ἀγνοεῖ ὅτι ὀλίγα εἰσὶ τὰ προϊόντα τῆς Ἑλλάδος, ἅπερ τυχόντα εὐνοϊκῶν περιστάσεων ἐτελειοποιήθησαν καὶ οὕτω καταστάθησαν πηγὴ παραγωγῆς πλούτου, ὅστις ἐν μέρει καλύπτει τὰ μεγάλα πρὸς ἅπερ ἐκπέμπει ὁ τόπος ἕνα προμηθευθῆ ἑκαὶ θεν τὰ χρειώδη. Ὁ οἶνος ἡμῶν ἂν κατορθωθῆ νὰ ζητηται εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ὡς ἡ σταφίς καὶ τᾶλλα τοῦ τόπου προϊόντα, θέλει τετραπλασιάσει τὸν ἐκ τούτων πλοῦτον, διότι τῆς μὲν σταφίδος κλ. χρῆσις γίνεται πρὸς εὐκρίθμοις λαοῖς, τοῦ δὲ οἴνου ἡ χρῆσις εἶναι παγκόσμιος καὶ ἀναγκαία. Ἄλλ' ἕνα ὁ ἑλληνικὸς οἶνος καταστάθη περιζήτητος καὶ ἀποστέλλεται εἰς τὸ ἐξωτερικόν κατὰ μεγάλην ποσότη-τας, εἶναι ἀνάγκη νὰ γίνωσι δοκιμαὶα πολλά, τῶν ὁποίων αἱ δαπάναι εἰσὶ μέγισται. Ἐγὼ λοιπὸν καὶ πάντες οἱ μέ-χρι τοῦδε νῦν ἐπιδεδέχτες εἰς τὴν οἴνοποιάν οὐδὲν ἄλλο πράττομεν ἢ δοκιμαῖα καὶ πειράματα. Χάριν δὲ τῶν δο-κιμῶν αὐτῶν προσέδημεν εἰς ἀγορὰς γαιῶν, κριθεῖσιν κα-τάλληλων πρὸς φυτεῖαν τῆς ἀμπέλου, ἀλλὰ διὰ κλημά-των ἀποκτηθέντων ἀντὶ μεγάλων τιμῶν ἐναπεταμιεύ-σκαμεν καὶ ἐναπιταμιεύσαμεν κατ' ἔτος μεγάλης ποσότη-τας γλεύκους, ὅπερ ὑποδικιροῦμεν κατὰ ποιότητος, ὧν πολλὰ κατὰ τοὺς τῆς ἀμπέλου τόπους, οἵτινες πολλά-κις μεταξὺ τῶν διαφέρουσιν, ἐνεκῆ τεμαχίων τινῶν ἀμπέ-λων προσφῶρων εἰς τοῦτο τὸ εἶδος καὶ ἀνεπιδέκτων ἄλ-λης φυτείας, τοῦτο δὲ μὲς ὑποβάλλει πολλάκις εἰς με-γάλης ἀλλ' ἀνωφελεῖς δαπάνας· τέλος καταβάλλομεν σχεδὸν ἅπαντα τὰ κεφάλαιά μας καὶ ἐνίοτε δανειζόμεθα τοιαῦτα ἐπὶ τόκῳ, ἕνα ἐπακρέσωμεν εἰς τὰς δοκιμαῖα.

Ἄλλὰ πῶσον τὸ ἔσοδόν μας καὶ τὸ ἐκ τῶν κατατεθέντων κεφαλαίων καὶ τῆς προσωπικῆς ἡμῶν ἐργασίας κέρδους; Μηδὲν μέχρι τοῦδε, ἀπολύτως μηδέν, διότι αἱ δοκιμαίαι καὶ οἱ κόποι ἡμῶν ἀκόμη δὲν ἐστέρθησαν διὰ τῆς ἐλπίζομένης ζητήσεως, μὴ ἐξοδευομένου ἀκόμη τοῦ ἑλληνοικῶ οἴνου εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Τοῦτο δὲ συμβαίνει ὄχι διότι δὲν ἐπατύχομεν κατὰ ποιότητα, ἀλλὰ διότι ὑπάρχει μέγας συναγωνισμός, ὃν προσπαθοῦμεν νὰ καταβάλωμεν διὰ τῆς ἐλαττώσεως τῶν τιμῶν. Ἄλλ' ἤδη ἡ ἐλπίς αὕτη ἐκλείπει, κύριε πρόεδρε, διότι ἂν κυρωθῇ τὸ περὶ αὐτὸ πρόκειται νομοσχέδιον ὡς ἔχει, ἡ πρόθεσις ἡμῶν αὕτη ἀποθίβεται ἀκκτόρθωτος, καὶ τοῦτο θέλω προσπαθῆσαι νὰ περὶδειξω.

Ἄν ὑποθεθῇ, κύριε πρόεδρε, ὅτι οἴνοποιός τις εἰπάγει εἰς τὸ κατάστημά του 100,000 ἀκάδρας γλεύκους, καθισταμένου οἴνου μετὰ τινὰς ἡμέρας, ὁ οἴνοποιός ὀφείλει νὰ πληρωσῇ :

Διὰ μὲν τὸ τίμημα αὐτοῦ.....	δρ.	30,000
Διὰ φόρον τοῦ γλεύκους πρὸς λιπτ. 2 δρ.	2,000	
Διὰ φόρον τοῦ οἴνου πρὸς λιπτὰ 3...	" 3,000	5,000
		<hr/>
Τὸ ὅλον	δρ.	35,000

Ὁ οἴνος οὗτος δὲν δύναται νὰ πωληθῇ προτοῦ περὶθῶσι τρία ἔτη, χρόνος δηλ. ἀπαιτούμενος ἀπολύτως ἵνα κατασταθῇ τέλειος· ἐν τούτοις τὸ ἐπιπλέον ἔτος ὀφείλει ὁ αὐτὸς οἴνοποιός νὰ εἰσπράξῃ ἐν τῷ κατάστημά τι του καὶ ἑτέραν ὁμοίαν ποσότητα, ἧτις ἀπαιτεῖ καταβολὴν νέου κεφαλαίου ἴσου τῷ ἀνωτέρῳ, ἦτοι.....

δρ.	35,000
Ἐπίσης καὶ τὸ γ' ἔτος ἑτέρως.....	" 35,000
Ὁ δὲ τόκος τῶν κεφαλαίων αὐτῶν πρὸς 8 % ἀνέρχεται εἰς.....	" 16,000

Ἦτοι τὸ ὅλον δρ. 121,800

Δηλαδή ὁ τοιοῦτος οἴνοποιός, προτοῦ εἰσπράξῃ οὐδὲ δραχμὴν, πρέπει νὰ καταβάλῃ 90,000 δρ. διὰ τὸν οἴνον καὶ δρ. 31,800 διὰ φόρους καὶ τόκους.

Ἄλλὰ, κύριε πρόεδρε, ὑπὸ τοιούτου ὄρου δύναμεθα πλεονεξῶς συναγωνισθῶμεν; Ἡ τίς ποτε θέλει σκεφθῆναι περὶ τελειοποιήσεως τοῦ προϊόντος τούτου, ἀφοῦ ἐκτὸς τῆς καλῆς του καὶ παντὸς ἐπαίνου ἀξίας διαθέσεως πρὸς ἐπιτυχίαν τοιούτου μεγίστου σκοποῦ, καὶ τῆς καταθέσεως τοιούτου μεγάλου κεφαλαίου, πρόκειται νὰ ὑποχρεωθῆναι νὰ καταβάλλῃ τὸ μέγιστον τῶν 15,000 δραχμ. ποσὸν διὰ τοὺς φόρους αὐτοὺς καὶ ἐπὶ προϊόντος μάλιστα, ὅπερ τρέχει τὸν κίνδυνον τῆς ὀξυδώσεως. Ἐκτὸς τούτου, πρὸς καταρτισμὸν οἴναποθήκης ἀπαιτοῦνται μεγάλα κεφάλαια, ἢ δὲ ποσότης τοῦ ἐν αὐτῇ οἴνου δὲν δύναται νὰ ᾖ μικροτέρα τῶν 300,000 ὀκάδων, ἵνα ἐπιτευχθῆ ὁ σκοπὸς τῆς γενικεύσεως τῆς χρήσεως τοῦ παραγομένου οἴνου. Λοιπὸν οὐδεὶς θέλει ἀποφασίσαι νὰ καταβάλλῃ, ἐκτὸς τοῦ κεφαλαίου, τὰς 15000 δρ., ἀφοῦ καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος ἀγνοεῖ

τὴν τύχην τοῦ προϊόντος του, ἕκαστος δὲ θέλει προτιμῆσαι νὰ κρίσῃ τὰς προετοιμαζομένας πρὸς τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην ἀμπέλους νὰ φημιωθῶσι μὲ τὰ παράγοντα σταφυλὰς διὰ τὸν ῥητινίτην οἶνον, καὶ οὕτω θέλει ἐκλείψει ἢ ἐλπίς τῆς ἐν τῷ τόπῳ ἡμῶν παραγωγῆς οἴνου, ζητουμένου παρ' ὅλου τοῦ κόσμου, καὶ ἢ διὰ τῆς ἐξαγωγῆς αὐτοῦ αὐξήσει τοῦ ἐθνικοῦ πλοῦτου, τοῦ προωρισμένου νὰ καλύπτῃ τὰ χρηματικὰ ποσά, ὅπερ τὸ ἔθνος πληρώνει διὰ τὴν προμήθειαν τῶν ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσκαγομένων χρειωδῶν τῆς συντηρήσεως καὶ ἐν γένει τοῦ βίου αὐτοῦ. Τὸ δὲ δημόσιον ὅχι μόνον οὐδὲν θέλει ὠφελῆθαι ἐκ τοῦ τριούτου φόρου, ἀλλὰ καὶ αἰ ἐκ τοῦ οἴνου εἰσπράξεις του ἐντελῶς θέλουσιν ἐκλείψει· διότι κατ' ἀρχὰς θέλει ἐξκαταλειθῆσθαι μὲν ἡ ἐσωτερικὴν τοῦ ῥητινίτου καταναλώσει, ἀλλ' ὅταν οὗτος κατασταθῆ ἀκριβός, ἕκαστος θέλει πράξει μόνον τὴν ποσότητα, τὴν ἀρκούσαν εἰς τὴν οἰκιακὴν του χρῆσιν, καὶ ταύτην διότι ὁ νόμος δὲν τὴν φορολογεῖ.

Ἐκ ταύτων προκύπτει, κύριε πρόεδρε, ὅτι ὁ μελετώ-
μενος ἐπὶ τῆς καταναλώσεως τοῦ οἴνου φόρος δύνεται
μὲν νὰ γείνη κατὰ τὸ παρὸν καὶ τὸ ἐπιόν ἔτος πρόξενος
εἰσπράξεώς τινος προϋπολογιζομένης, ἀλλὰ κατόπιν ἔσεται
ἐντελῶς ἀνεπιτυχής· διότι οὐδεὶς θέλει ἀπορραΐσει ὑπὸ
τοιούτους ὄρους νὰ παραγάγῃ οἴνους, τοιούτους καὶ τη-
λικούτους κινδύνους διατρέχοντας, καὶ συνεπῶς αἱ ἐκ
τῆς φορολογίας ταύτης εἰσπράξεις θέλουσιν ἐντελῶς ἐκ-
λείψει. Ἄλλ' ἐκτὸς τοῦ ὅτι ὁ φόρος οὗτος, ἂν ἐπιβληθῆ,
ἔσεται ἐπιζήμιος, ὡς ἀπεδείχθη, εἰς τε τοὺς ἰδιώτας καὶ
τὸ Δημόσιον, εἶναι συγχρόνως καὶ καταθλιπτικός, διότι
περιέχει διατάξεις, ἐνίας μὲν σκληροτάτας, ἄλλας δὲ
δυσεκτελέστους καὶ ἄλλας ἐκθετούσας πάντας τοὺς πολί-
τας εἰς τῆς ἰδιοτροπίας, ἵνα μὴ εἴπωμεν τὰ πᾶθη τινῶν,
οἵτινες, ἐπὶ τῷ εὐσχήμῳ λόγῳ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ καθή-
κοντος, θέλουσι καταπιέζει τοὺς πολίτας. Καὶ τὰ περὶ
τούτου θέλομεν προσπαθῆσαι νὰ ποδείξωμεν ὡς ἑξῆς:

α.) Κατὰ τὸ ἄρθρον 13 τοῦ νομοσχεδίου, κατὰ τὸν χρό-
νον τῆς νέας συγκομιδῆς, ὅλα τὰ οἴνοποιεῖα δικτηροῦσιν
οἴνους παλαιούς, ὀφείλουσι δὲ πρὸ τῆς ἀποταμίευσως
τῶν νέων νὰ καλῶσιν ἐγγράφως τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον.
Ἴδου δὲ τί θέλει συμβαίνει κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην.
Ἐν Ἀθήναις λ. χ. ὑπάρχουσι 1,000 ἢ 1,500 οἴνοπωλεῖα·
ὅλων αὐτῶν τῶν οἴνοπωλείων οἱ καταστηματάρχαι θέ-
λουσι ζητήσαι ἐγγράφως τὸν οἰκονομικὸν ἔφορον πρὸς ἀπο-
ταμίευσιν τῆς φτείνης ἐσοδείας· ἀλλ' ἐπειδὴ οὗτος δὲν
εἶναι δυνατόν νὰ μεταβῆ πρὸ ὅλοις συγχρόνως, τὸ γλεῦ-
κος τῶν πλειοτέρων θέλει καταστραφῆ μέχρις οὗ ὁ εἰρη-
μένος ὑπάλληλος προσέλθῃ πρὸς ἐνέργειαν τῶν τοῦ νόμου.
Οὔτε εἶναι δυνατόν νὰ καθληθῆ ὁ τρυγητός, διότι ἅμα
ὠριμάσωσιν αἱ σταφυλαὶ πρέπει νὰ τρυγηθῶσιν, ἄλλως
σῆπονται, ἢ δὲ ὠρίμανσις τῶν σταφυλῶν, τοῦλάχιστον
ἐν Ἀθήναις, συμβαίνει ταύτοχρόνως εἰς ὅλας τὰς ἀμπέ-
λους καὶ συγχρόνως ἐκτελεῖται ἡ πίεσις αὐτῶν καὶ ἡ ἐξ-
αγωγή τοῦ γλεύκους. Ἄρα τὸ νομοσχέδιον, κατὰ τὸ ἄρ-
θρον τοῦτο, εἶναι δυσεκτέλεστον καὶ ἐπιζήμιον διὰ τε
τοὺς ἰδιώτας καὶ τὸ Δημόσιον, καθόσον τοῦτο μὲν θέλει
στερηθῆ τοῦ φόρου τοῦ τε γλεύκους καὶ τοῦ οἴνου, ἐκεῖνοι
δὲ θέλουσιν ἀπολέσει καὶ αὐτὰ τὰ ἐξῆς τῆς καλλιεργ-
γίας καὶ τοὺς κόπους αὐτῶν, ἅπερ κατέβαλον μέχρι τῆς
ὠριμάσεως τῶν σταφυλῶν, διὰ μίαν ἀπλουστάτην βρα-
δύτητα, ἣν ὁ ἀρμόδιος ὑπάλληλος δὲν δύναται νὰ ὑπερ-
νικήσῃ.

6.) Κατὰ τὸ ἄρθρ. 12 οἱ ἐπὶ τῆς καταμετρήσεως τῶν οἴνων ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ εἰσέρχωνται ἀκωλύτως εἰς τε τὰς δηλωθείσας ἀποθήκας, καταστήματα, οἰκοδομὰς, καὶ ἀποκλῆματα ἐποπτεύουσιν ἐναπεταμεινμένους εἶναι, νὰ ἐνεργῶσι κατ' οἶκον ἐρεῖνας, νὰ παραβιάζωσι!!! κλεισμένας θύρας, κτλ. Διὰ τοῦ ἄρθρου τούτου, τοῦ δὲν εἰξεύρω κατὰ πόσον ἀσφαλιζόντος τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου, σκληροτάτου δέ, παρέχεται εὐρὺ στάδιον εἰς ἐκδικήσεις καὶ ἀντεκδικήσεις καὶ ἐν γένει εἰς τὴν καθο-
βουλίαν ἐκείνων, οἵτινες θέλουσιν εἰσδύσει εἰς τὴν τοιαύ-
την ἀρμοδιότητα, τὰ δὲ κομματικὰ δὲν θέλουσιν εἰσθαι
ξένα εἰς τὰς τοιαύτας ἐπιζημίους ἐνοχλήσεις. Ἄρα κατὰ
τὸ ἄρθρον τοῦτο, ὁ νόμος ἔσται καταθλιπτικός, ὅταν
ἰδίως ἐκτελῆται ὑπ' ἀνθρώπων, μὴ ἐχόντων διάθεσιν νὰ-
κούσωσι τὴν φωνὴν τοῦ δικαίου. - Τὸ ἄρθρ. 15 ὀρίζει τὰς
προθεσμίας τῆς εἰσπράξεως τοῦ φόρου αὐτοῦ. Καὶ ἐάν
μὲν προὔκειτο ἀπλῶς περὶ τοῦ ῥητινίτου οἴνου, τοῦ ὁποίου
ἡ κατανόμισις ἀρχεται ἀπὸ τοῦ ἀμέσως ἐπομένου μηνὸς
τῆς ἀπεθράσεως αὐτοῦ, ἤτοι τῆς 1 Νοεμβρίου, τὸ πρῶγμα
διέφερον ἄλλ' οἱ οἴνοι, οἵτινες κατεργάζονται καὶ εἰσὶν
ἔτοιμοι πρὸς πώλησιν μόνον μετὰ τρία ἔτη, δὲν εἶναι
δίκαιον νὰ ὑποβληθῶσιν εἰς τοὺς αὐτοὺς κανόνας. Ὡστε
ἦτο δίκαιον νὰ δηλωθῇ μὲν τὸ εἰσπραχθὲν γλεῦκος, νὰ φο-
ρολογηθῇ δὲ ὁ ἐκ τούτου παραχθεὶς οἴνος μετὰ τρία συμ-
πεπληρωμένα ἔτη, ὅτε νὰ λαμβάνη χώραν καὶ ἡ περὶ
τούτου δήλωσις, ἀλλὰ καθόσον δὲν ἐξητρίσθη ἡ ὠξύνισις. -
Τὸ ἄρθρον 21 παραχωρεῖ εἰς ἐνοικιαστὰς τὸ δικαίωμα
τῆς ἐξακριβώσεως τῶν μὴ δηλωθέντων οἴνων. Ἄλλ' ἀντὶ
νὰφίση εἰς τὴν διάθεσιν ἐνοικιαστῶν, περὶ τῆς ἀκεραιό-
τητος τῶν ὁποίων οὐδεμίαν παρέχεται ἐγγύησις, ὅλους
τοὺς πολίτας καὶ νὰ ὑποφέρωσιν οὗτοι ὅλας τὰς ἐνοχλή-
σεις, ἃς τοιοῦτοι ἐνοικιαστικὶ δύνανται νὰ ἐφευρίσκωσι
καὶ πραγματοποιῶσι δυνάμει τῶν ἐν γένει τοῦ νόμου
διατάξεων, δὲν εἶναι εὐχῆς ἔργον νὰ προνοηθῶσι διατά-
ξεις, ἐξασφαλιζούσαι τὰ συμφέροντα τοῦ δημοσίου χωρὶς
νὰ ἐπίκειται τοιαύτη καταπίεσις; - Τὸ ἄρθρ. 7 § 2 τοῦ
νομοσχεδίου προνοεῖ περὶ τῆς φορολογίας καὶ πάντων
τῶν οἴνων, οὓς τὰ οἰνοποιεῖα ἤθελον ἔχει κατὰ τὴν δη-
μοσίευσιν τοῦ νόμου. Ἄλλὰ τὰ ὑπάρχοντα οἰνοποιεῖα,
ἐνεκὰ τοῦ τρόπου τῆς ἐργασίας αὐτῶν, ἔχουσιν ἅπαντα

οίνους τριῶν ἢ καὶ τεσσάρων ἐτῶν. Οἱ οἶνοι οὗτοι ἐφορολογήθησαν ἕκτοτε κατὰ τὸν ἰσχύοντα περὶ φορολογίας τῶν ἀμπέλων νόμον. Ἄρα δὲν εἶναι δίκαιον νὰ φορολογηθῇ καὶ πάλιν πρῶτον, ὅπερ ἐτέλεσέ τοὺς φόρους του μέχρι τῆς ἀποθηκεύσεώς του. Ἰδίως ἡ ἐπιβολὴ τοῦ τοιούτου φόρου ἔσεται ἀνίκανος, διότι ὁ ῥητινίτης ὅστις πικρήθη πρὸ τριετίας καὶ διετίας δὲν ὑπάρχει, ἵνα οὕτως ἐκτελεσθῇ ὁ νόμος ἐξ ἴσου πρὸς τοὺς ἄλλους. Τὸ νομοσχέδιον δὲν ἔλαβε ποσῶς ὑπ' ὄψει, ὅτι περίξ τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῶν ἄλλων πόλεων ὑπάρχουσι μεγάλαι ἐκτάσεις ἀμπέλων, τῶν ὁποίων αἱ σταφυλαὶ καίτοι ἀνήκουσαι εἰς εὐπορωτάτους δὲν θέλουσι φορολογηθῆ, διότι θέλουσι πωληθῆ ὡς αὐτούσιαι, ἐνῶ ὁ μικρὰν τῶν πόλεων ἔχων ἀμπέλους πτωχὸς χωρικός, ὅστις ἕνεκα τῆς ἀπιστάσεως δὲν δύναται νὰ πωλήσῃ αὐτούσιους τὰς σταφυλάς του, θέλει ὑποστῆ τὸν φόρον τοῦ γλεύκου, εἰς ὃν ὁ μεταβλήθῃ αὐτὰς.

Καὶ ἄλλα ὑπάρχουσιν ἐν τῷ νομοσχεδίῳ δεόμενα παρατηρήσεων καὶ ἐρεῦνης, ἀλλ' ὡς μὴ βλάπτοντα κυρίως τὸ εἶδος, τὰ παραλείπω. Μόνον ἵνα σχηματίσῃτε πεποιθῆσιν ἐπὶ τῶν ὅσων ἐξέθηκα καὶ καταστήσω εὐκρινῆ τὰ ἐλαττωματικὰ μέρη τῶν διατάξεων τοῦ περὶ αὐτῶν πρόκειται νομοσχεδίου, ὅταν κατασταθῇ νόμος καὶ τεθῇ εἰς πρᾶξιν, ὑποβάλλω εἰς τὴν πεφωτισμένην κρίσιν τῆς Βουλῆς τὰ ἐπόμενα, ἵνα ἀρυσθῆτε τὰς ἰδέας ἐκείνας, αἵτινες δύνανται νὰ ὑπαγορεύσωσι δικαίως ἐπὶ τοῦ προκειμένου διατάξεις.

α') Τὰ ἐργαστάσια τῆς οἴνοποιίας δὲν ἀγοράζουσι γλεύκος ἀλλὰ σταφυλάς. Ἄρα οἱ οἴνοποιοὶ θέλουσιν ὑποστῆ τὸν τε φόρον τοῦ γλεύκου καὶ τὸν τοῦ οἴνου, εἰς ὃν μεταβλήθη τὸ γλεύκος· δηλαδή αἱ οἴνοποιοὶ θέλουσιν ὑποστῆ ὁλόκληρον τὴν φορολογικὴν τῶν ὀλεπτῶν ἐφ' ἐκάστης ὀκάς οἴνου, παραχθέντος ἐξ ἴσης ποσότητος γλεύκου.

6) 'Εν τῇ ἐποχῇ τῶν δηλώσεων, τὰ βαρέλια φυσικῶς θέλουσιν εἶσθαι πλήρη, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐξατμίσσεως ἐκκενοῦνται, τότε δὲ πρέπει ἀναγκαστικῶς νὰ γεμισθῶσιν ἄρα θέλομεν συμπληρώσει τὰ κενὰ δι' οἴνου φρολογηθέντος, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου ὁ οἴνοποιός δὲν θὰ λάβῃ οὔτε τὸ τίμημα.

γ) Κατόπιν ἀφαιροῦμεν τὴν τρυγίαν διὰ τῆς μεταγγίσεως, καὶ τοῦτο γίνεται κατ' ἐξακαλούθησιν μεχριστοῦ καθαρισθῆ ἔντελῶς ὁ οἴνος. Διὰ τῆς ἐργασίας τούτης καὶ τῆς ὀλίγον ἀνωτέρω περιγραφείσης συμπληρώσεως ἀφαιροῦνται ἐκ τῆς δηλωθείσης ποσότητος 10 % τοῦλάχιστον κατ' ἔτος· ὥστε μετὰ τρία ἔτη, αἱ δηλωθεῖσαι 100,000 ὀκάδες οἴνου διὰ τῆς ἐξατμίσσεως καὶ τῆς μεταγγίσεως θέλουσι μείνει μόνον 70,000 ὀκάδες· ἄρα θέλουσι φρολογηθῆ 30,000 ὀκάδες οἴνου, ὅστις καθαρῶς δὲν ὑπάρχει ἐν τῇ ἄρᾳ τῆς ἐξαυθεύσεως αὐτοῦ.

δ) Καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα συνεστάθησαν μέχρι τοῦδε 8-10, νομιζομεν, οἴνοποιεῖα, ἄρα ἄλλα πρὸ αὐτῶν ἐναυζήσαν, καίτοι τὸ τῶν Πατρῶν ἔτυχε μάλιστα τῆς χρηματικῆς ὑποστηρίξεως τῆς Κυβερνήσεως. Ὁ ἐπιβληθεὶς αὐτοῖς φόρος, ἂν ὑποτεθῆ ὅτι ἅπαντα εἰσάγουσιν ἀνὰ 100,000 ὀκάδας γλεύκους κατ' ἔτος πρὸς κατασκευὴν οἴνου, θέλουσι πληρῶναι ἕκαστον μὲν τρισχιλίαις δραχμαῖς διὰ τὸν ἐπὶ τοῦ γλεύκους φόρον, τρισχιλίαις δὲ δραχμαῖς διὰ τὸν ἐπὶ τοῦ οἴνου, ἤτοι τὰ 10 οἴνοποιεῖα ὁμοῦ 50,000 δραχμαῖς κατ' ἔτος εἰς τὸ Δημόσιον. Αἱ 50 αὗται χιλιάδες δραχμῶν, ἐνῶ εἶναι ἀσήμαντον ὅλως διόλου πρὸς τὸ Δημόσιον, θέλει καταστρέφει ἅπαντα τὰ καταστήματα ταῦτα, ἅπερ εἰς τὰς διαφόρους εὐρωπαϊκὰς ἐκθέσεις, οἷον τὰς τῶν Παρισίων, Βιέννης, Λονδίνου κλ. ἀπέστειλαν προϊόντα τιμήσαντα τὴν πατρίδα, καθόσον ὡς πρὸς τὸ εἶδος τοῦτο ἐτέθη αὕτη εἰς Ἰσπανίαν μὲ τὰ λοιπὰ Κράτη. Τὸ εὐχάριστον τοῦτο ἀποτελεσμα δύναται, φρονῶ, κύριε πρόεδρε, νὰ διαφωτίσῃ τὴν Σ. Βουλὴν ἀρκούντως, ὥστε νὰ ἐκτιμήσῃ αὕτη δεόντως κατὰ πόσον αἱ Κυβερνήσεις, ὅχι μόνον δεόν νὰ κηλάττωσι τὰς ἐκ τοιαύτης φορολογίας γεννωμένους δυσχερείας, ἀλλὰ καὶ ἐπίκουροι νὰ ἐρχωνται τοῖς ἐργαζομένοις πρὸς ἐπίτευξιν μεγάλου σκοποῦ, ὅστις ἐστὶν ἡ ἀνύψωσις τοῦ ὀνόματος τῆς πατρίδος. Ἡδὴ μάλιστα, ὡς ἔχουσι τὰ τῶν εὐκρίθμων οἴνοποιεῖων, ἢ μικρὰ ποσότης, ἣτις θέλει προέλθει τῷ Δημοσίῳ ἐκ τῆς περὶ ἧς πρόκειται φορολογίας, θέλει ἐπιφέρει τὴν ἐντελῆ αὐτῶν καταστροφὴν, καθόσον μέχρι τοῦδε, ὡς ἀποδειχθήσεται ἐκ τοῦ ἐξῆς λογαριασμοῦ, οὐδὲν ὠφελήθησαν, ἵνα διὰ τοῦ ἀποταμιεύματος τῆς τοιαύτης ὠφελείας ἀνθεξῶσιν εἰς τὸν ὑπάρχοντα συναγωνισμόν.

Ἐκαστον οἴνοποιεῖον ἵνα ἐργασθῆ ὁπωσοῦν ἀποτελε-
σματικῶς, πρέπει ἀπολύτως νὰ κατεβάλλῃ τὰ ἐπόμενα
κεφάλαια :

1) δι' ἀντίτιμον 300,000 ὀκάδων γλεύκους...	δρ.	90,000
2) δι' ἐνοίκιον ἐπὶ 3 ἔτη πρὸς 300 δρ. τὸν μῆνα ἀποθήκης.....	"	10,800
3) μισθοὺς βόπληταιῶν ἀνὰ 100 δρ. Ἐκαστον τὸν μῆνα X 3 ἔτη.....	"	10,800
4) διὰ βρελίου.....	"	30,000
5) διὰ τὸν ἐπὶ τοῦ γλεύκους φόρον X 2 λεπτά τὴν ὀκάην.....	"	6,000
6) διὰ τὸν ἐπὶ τοῦ οἴνου φόρον X 3 λ' τὴν ὀκ.	"	9,000
7) διὰ τόκον τῶν κεφαλαίων πρὸς 8 % ἐτησίως	"	26,055
Τὸ ὅλον	δρ.	181,655

Ἄρα αἱ 300,000 ὀκάδες οἴνου στοιχίζουσιν εἰς τοὺς
οἴνοποιούς 180 περίπου χιλιάδας δραχμῶν. Ἐν τούτοις,
ὅταν ἐπέλθῃ ἡ ὥρα τῆς πωλήσεως αὐτοῦ, ἦτοι μετὰ 3
συμπεπληρωμένα ἔτη, ὅτε πάλιν μόνον τὸ $\frac{1}{3}$ αὐτῶν δύ-
ναται νὰ πωληθῆ, δὲν ἔχει πλέον εἰς τὰς ἀποθήκας του
τὸ ἀρχικὸν ποσόν, ὅπερ φορολογηθεὶς ἐπλήρωσεν, ἀλλὰ μό-

νον 210,000, διότι διὰ τῆς ἐξκταίσεως καὶ τῆς μεταγ-
γίσεως ἀπωλέσθησαν τὰ 30 % . Ὁ οἴνος οὗτος, ὡς πωλεῖ-
ται ἤδη κατὰ μέσον ὄρον ἀντὶ 85 λ. κατ' ὀκάην, ἠποφέρει
δρ. 180,000 περίπου, δηλαδή οὐδὲν ἄλλο κέρδος δίδει
εἰς ἐκείνους αἵτινες τὴν κατεργάζονται πρὸς μόνον τὸν
μέτριον τόκον τῶν κατεταθειμένων κεφαλαίων εἰς τὴν ἐπι-
κίνδυνον ταύτην ἐπιχείρησιν, κατὰ τι ἠλεπτωμένον· καὶ
πάλιν ἐνταῦθα δὲν ἐλπίζομεν ὑπ' ὄψει οὔτε τὰς ἐκ τῆς
ὀξύδωσις ζημίας, οὔτε τὰς ἀπωλείας τὰς ὁποίας πάσχυ-
μεν κατὰ τὴν κατεκλίωσιν, διότι πολλοὶ ὀρεϊλέται δὲν
πληρώνουσι τὸ τίμημα τοῦ ἀγορασθέντος ποσοῦ οἴνου, εἴτε
διότι ἐκπρύχθησαν πτωχοί, εἴτε διότι ἀπλῶς ἀναχώρησαν
καὶ δὲν ἐπλήρωσαν· ἂν δὲ λάβωμεν ὑπ' ὄψει, ὅτι πολλάκις
βρελίον πλήρες οἴνου ἔπαυσεν ὀξύδωσιν, τότε βλέπομεν
ὅτι οὐδὲν κέρδος ἔμεινε πρὸς ἱκανοποιήσιν τῶν τόκων τοῦ
κεφαλαίου ἐκτὸς τῶν βρελίων. Ὡστε τότε μόνον δύ-
ναται τις νὰ ἐλπίζῃ ἐκ τῆς ἐπιχειρήσεως ταύτης κέρδος
τι, ὅταν δὲν ἐπιβληθῆ ὁ μελετώμενος φόρος, καὶ μόνον
ἐν ταιαύτῃ περιπτώσει δύναται τις νὰ ἐξκαλουθῆσθαι τὴν
ἐπιχείρησιν καὶ τὴν ἀμιλλαν νὰ κινήσῃ, ἵνα καὶ ἄλλοι ἐπι-
δουθῶσιν εἰς τὸ ἔργον.

Ὅταν βιομηχανία τις εἰσαίγῃται ἐν τῷ τόπῳ καὶ τὰ ἐκ ταύτης ἐλπιζόμενα καλὰ ὡς καταφανῆ, αἱ κυβερνήσεις, ὡς ἀνωτέρω εἶπομεν, ἔρχονται εἰς ἐπικουρίαν αὐτῶν, καὶ ἀνευ τῆς συνδρομῆς τῶν Κυβερνήσεων οὐδέποτε δύνανται νὰ ἐπιτύχωσιν. Ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦτο ἡ Κυβέρνησις ἄλλοτε συνέδραμε τὰ ἐν Πειρικεῖ βιομηχανικὰ καταστήματα, εἴτε διὰ χρημάτων, εἴτε ἀφίνουσα ἀφορολόγητον τὴν πρώτην ὕλην. Ὡστε δίκαιον εἶναι νὰ γείνη τὸ αὐτὸ καὶ διὰ τὰ οἴνοποιεῖα. Τὰ 8 ἢ 10 συσταθέντα καὶ διὰ πολλῶν κόπων καὶ μόχθων διατηρούμενα ἐν Ἑλλάδι οἴνοποιεῖα εἰσὶν ὁ πρόδρομος, οὕτως εἶπεῖν, βιομηχανίας γενικωτέρας καὶ μᾶλλον ἐκτεταμένης, ἐξ ἧς ὁ τόπος πολλὰ ἔχει νὰ ἐλπίζῃ. Ὅθεν προκειμένου περὶ γενικῆς τοῦ οἴνου φορολογίας, τὰ οἴνοποιεῖα ταῦτα πρέπει νὰ ἐξαιρεθῶσιν αὐτῆς καὶ τοῖς χορηγηθῶσι μάλιστα καὶ τινες εὐκολίαι, μέχρις οὐ ἐπιτευχθῇ ὁ παρ' αὐτῶν ἐπιδιωκόμενος σκοπός. Μία δὲ τῶν εὐκολιῶν τούτων ἤθελεν εἶσθαι π. χ. τὸ νὰ τοῖς ἐπιβληθῇ τριπλάσιος ἢ τετραπλάσιος φόρος ἐπιτηδεύματος. Ἰδίως δὲ δὲν εἶναι δίκαιον νὰ φορολογηθῇ ὁ πρὸ ἐτῶν ἐναποταμιευθεὶς οἴνος, διότι ἐπληρώθησαν ἤδη αἱ δι' αὐτὸν νενομισμένοι φόροι ὅταν ἐναποταμιεύθῃ. Τὰς ἀνωτέρω σκέψεις λαμβάνων τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω δι' ὑμῶν, κύριε πρόεδρε, τοῖς σεβασταῖς ἀντιπροσώποις τοῦ Ἔθνους, ὀφείλω πρὸς ἀποφυγὴν πάσης παρεξηγήσεως νὰ παρατηρήσω ῥητῶς, ὅτι δὲν ὠρμήθην εἰς αὐτὰς ἐκ προσωπικοῦ συμφέροντος, ἀλλ' ἐκ τοῦ γενικοῦ συμφέροντος τῆς πατρίδος, διότι προβλέπω ὅτι ὑπὸ τοιαύτην φορολογίαν ἡ οἴνοποιία θέλει παύσει καὶ τὰ ἐκ ταύτης προβλεπόμενα μέγιστα κέρδη τοῦ Ἔθνους, ἠθικὰ τε καὶ ὕλικά, θέλουσιν ἀπολεσθῆ πρὸς ὄφελος ἐτέρων Ἑθνῶν, ἅτινα εἰς τὸ μέλλον θέλουσι μᾶς πωλεῖ τοὺς οἴνους αὐτῶν ἐπὶ ἄδρα τιμῇ.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 15 Νοεμβρίου 1882.

Εὐπειθέστατος, Γ. ΣΟΛΩΝ.